WYROK SĄDU (trzecia izba)

z dnia 11 maja 2010 r. *

W sprawie T-237/08

Abadía Retuerta, SA, z siedzibą w Sardón de Duero (Hiszpania), reprezentowana przez adwokatów X. Fàbregę Sabaté'a oraz M-l. Curella Aguilę,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez J. Crespo Carrillo, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

* Język postępowania: hiszpański.

mającej za przedmiot skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1185/2007-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego CUVÉE PALOMAR jako wspólnotowego znaku towarowego,

SĄD (trzecia izba),

w składzie: J. Azizi, prezes, E. Cremona i S. Frimodt Nielsen (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 19 czerwca 2008 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 18 września 2008 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 24 listopada 2009 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Ramy prawne

Przepisy prawa międzynarodowego

1 Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (zwane dalej „porozumieniem TRIPS"), stanowiące załącznik 1 C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (zwanego dalej „porozumieniem WTO"), sporządzone w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzone decyzją Rady z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986-1994) (Dz.U. L 336, s. 1).

2 Artykuł 23 tego porozumienia, zatytułowany „Dodatkowa ochrona oznaczeń geograficznych dla win i wyrobów alkoholowych", przewiduje co następuje:

„1. Każdy Członek zapewni zainteresowanym stronom środki prawne dla zapobieżenia używaniu oznaczeń geograficznych identyfikujących wina w odniesieniu do win, które nie pochodzą z miejsc wskazanych przez oznaczenia geograficzne, którymi zostały oznaczone, lub identyfikujących wyroby alkoholowe w odniesieniu do wyrobów alkoholowych, które nie pochodzą z miejsc wskazanych przez oznaczenia geograficzne, którymi zostały oznaczone, nawet jeżeli prawdziwe pochodzenie tych towarów zostało wskazane lub oznaczenie geograficzne jest użyte w tłumaczeniu, lub gdy towarzyszy mu określenie takie jak »rodzaj«, »typ«, »gatunek«, »imitacja« lub tym podobne.

2. Odmówi się rejestracji znaku towarowego dla win lub unieważni się ją z urzędu, jeżeli ustawodawstwo Członka na to pozwala, lub na żądanie zainteresowanej strony, jeżeli zawiera on lub składa się z oznaczenia geograficznego, identyfikującego wina, a w przypadku wyrobów alkoholowych, jeżeli zawiera lub składa się z oznaczenia geograficznego identyfikującego wyroby alkoholowe, w odniesieniu do takich win lub wyrobów alkoholowych, które nie mają tego pochodzenia.

3. W przypadku homonimicznych oznaczeń geograficznych dla win ochrona powinna być przyznana każdemu oznaczeniu, z zastrzeżeniem postanowień art. 22 ust. 4. Każdy Członek określi praktyczne warunki dla odróżnienia jednych homonimicznych oznaczeń geograficznych od innych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawiedliwego traktowania producentów, których to dotyczy, a także zapobieżenia wprowadzaniu konsumentów w błąd.

4. W celu ułatwienia ochrony oznaczeń geograficznych dla win zostaną podjęte w Radzie TRIPS negocjacje dotyczące ustanowienia wielostronnego systemu notyfikacji i rejestracji oznaczeń geograficznych dla win, nadających się do ochrony w krajach będących Członkami, uczestniczących w tym systemie"

3 Artykuł 24 ust. 5 porozumienia TRIPS przewiduje co następuje:

„Jeżeli znak towarowy został zgłoszony do rejestracji lub zarejestrowany w dobrej wierze lub jeżeli prawa do znaku towarowego zostały nabyte w drodze używania w dobrej wierze: […]

b) przed uzyskaniem ochrony oznaczenia geograficznego w kraju jego pochodzenia,

wówczas środki podjęte w celu wprowadzenia w życie niniejszej Sekcji nie będą szkodzić zdolności do, lub ważności, rejestracji znaku towarowego lub uprawnieniu do używania znaku towarowego, na tej podstawie, że znak towarowy jest identyczny lub podobny do oznaczenia geograficznego".

Przepisy prawa wspólnotowego

4 Artykuł 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1) został wprowadzony

przez rozporządzenie Rady (WE) nr 3288/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach Rundy Urugwajskiej (Dz.U. L 349, s. 83). Artykuł ten, obecnie art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1), stanowi:

„Nie są rejestrowane: […] j) znaki towarowe win, które zawierają lub składają się z oznaczeń geograficznych identyfikujących wina […] w odniesieniu do takich win […], które nie posiadają takiego pochodzenia;"

5 Motyw czwarty rozporządzenia nr 3288/94 precyzuje, że:

„[A]rtykuł 23 ust. 2 Porozumienia [TRIPS] przewiduje odmowę lub unieważnienie znaków towarowych, które zawierają lub składają się z fałszywych oznaczeń geograficznych win i wyrobów spirytusowych, bez konieczności spełniania przez nie warunku posiadania cech wprowadzających odbiorców w błąd […], nowa lit. j) musi [zatem] zostać dodana w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94"

6 Artykuł 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w brzmieniu obowiązującym dla niniejszego sporu, stanowi co następuje:

„1. Państwa członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki, aby umożliwić zainteresowanym stronom zapobieżeni[e], na warunkach określonych w art. 23 i 24 Porozumienia [TRIPS], posługiwani[u] się na obszarze Wspólnoty oznaczeniami

geograficznymi dołączonymi do produktów [identyfikującymi produkty], o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) [rozporządzenia nr 1493/1999] w stosunku do produktów niepochodzących z miejsca wskazanego [przez] oznaczeni[e] geograficzn[e], o którym mowa, nawet jeśli prawdziwe miejsce pochodzenia towaru jest wskazane lub oznaczenie geograficzne jest użyte w tłumaczeniu, lub towarzyszą mu wyrażenia takie, jak »rodzaj«, »typ«, »styl«, »imitacja« i tym podobne.

2. Dla celów niniejszego artykułu »oznaczenia geograficzne« oznaczają oznaczenia, które identyfikują produkt jako produkt pochodzący z terytorium trzeciego kraju, który jest członkiem Światowej Organizacji Handlu lub z regionu, czy miejscowości położonej na tym terytorium, w przypadkach, gdzie określona jakość, reputacja lub inne charakterystyki produktu mogą być przypisane do tego geograficznego miejsca pochodzenia"

7 Artykuł 52 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1493/1999 stanowi:

„Jeśli państwo członkowskie używa nazwy określonego regionu do określenia wina gatunkowego psr lub, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego do wyrobu wina gatunkowego psr, nazwa ta nie może być użyta do określenia produktów sektora wina nieprodukowanych w tym regionie lub produktów nieokreślonych przez nazwę, zgodnie z przepisami stosownych przepisów Wspólnoty lub przepisów krajowych. Zasadę tę stosuje się także w przypadku gdy państwo członkowskie użyło nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części, czy nazwy małej miejscowości, w celu określenia wina gatunkowego psr lub tam, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego na produkcję wina gatunkowego psr"

8 Artykuł 54 rozporządzenia nr 1493/1999 stanowi:

„1. Wina gatunkowe produkowane w określonych regionach to wina, które spełniają przepisy niniejszego tytułu oraz przepisy Wspólnoty i [przepisy] krajowe przyjęte w związku z nimi.

[...]

4. Państwa członkowskie prześlą do Komisji listę win gatunkowych psr, które zostały przez nie uznane jako wina gatunkowe, podając na temat każdego wina gatunkowego psr szczegółową informację odnoszącą się do krajowych przepisów regulujących produkcję tych win gatunkowych psr.

5. Komisja opublikuje listę w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich"

9 Lista win gatunkowych produkowanych w określonych regionach (win gatunkowych psr) została opublikowana przez Komisję, zgodnie z art. 54 ust. 4 rozporządzenia nr 1493/1999, po raz pierwszy w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 19 lutego 1999 r. (C 46, s. 113). Lista ta – która unieważniła i zastąpiła listę opublikowaną wcześniej w Dzienniku Urzędowym C 344 z dnia 15 listopada1996 r. (s. 110), zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 823/87 z dnia 16 marca 1987 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące win gatunkowych produkowanych w określonych regionach (Dz.U. L 84, s. 59) – wymienia, w odniesieniu do Hiszpanii, chronioną nazwę pochodzenia „valencia" (Walencja) oraz odesłanie do dekretów ministerialnych z dnia 13 czerwca 1987 r. opublikowanych w Boletín oficial del Estado (hiszpańskim organie promulgacyjnym, [zwanym dalej „BOE"] z dnia 3 lipca 1987 r.], z dnia 11 marca 1991 r. (BOE z 14.3.1991) i z dnia 29 listopada 1995 r. (BOE z dnia 8 grudnia 1995 r.).

10 Nowa lista win gatunkowych psr została opublikowana przez Komisję w Dzienniku Urzędowym z dnia 14 kwietnia 2004 r. (C 90 s. 1). Zawiera ona w odniesieniu do Hiszpanii i regionu Valencia (Walencja) wzmiankę dotyczącą podregionu Clariano oraz dekretu ministerialnego z dnia 19 października 2000 r. (BOE z dnia 3 listopada 2000 r.) i dekretu ministerialnego APA/1815/2002 (BOE z dnia 16 lipca 2002 r.).

11 Następnie nowe listy zostały opublikowane przez Komisję w Dzienniku Urzędowym w 2006 r. (C 41, s. 1) i 2007 r. (C 106, s. 1). Listy te zawierają, jeśli chodzi o region Valencia podregion Clariano, te same wzmianki oraz te same odesłania do dekretów ministerialnych co zawarte w Dzienniku Urzędowym C 90 z dnia 14 kwietnia 2004 r.

Przepisy prawa krajowego

12 Artykuł 2 ust. 1 i 2 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, ratyfikowanego dekretem ministerialnym z dnia 19 października 2000 r. i opublikowanego w BOE z dnia 3 listopada 2000 r., stanowi:

„1. Ochronę przyznaną przez niniejszą chronioną nazwę pochodzenia definiuje art. 81 ustawy nr 25/1970 z dnia 2 grudnia 1970 r., a w pozostałym zakresie właściwe przepisy prawne. Jej zakres obejmuje wyrażenie »valencia« i wszelkie nazwy podregionów, okręgów, gmin, miejscowości i posiadłości, które stanowią obszary produkcji i leżakowania, o których mowa w art. 4.

2. Zakazuje się używania dla innych win nazw, znaków towarowych, słów, wyrażeń i oznaczeń, które mogłyby, ze względu na ich podobieństwo fonetyczne lub graficzne do tych chronionych przez chronione nazwy pochodzenia, prowadzić do pomylenia ich z obiektami stanowiącymi przedmiot niniejszego uregulowania, nawet jeśli zostałyby one poprzedzone przez słowa takie, jak »typ«, »styl«, »zabutelkowano w«, »przechowywano w piwnicach w« i tym podobne"

13 Artykuł 4 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego przewiduje co następuje:

„Obszar produkcji chroniony przez chronioną nazwę pochodzenia »valencia« obejmuje ziemie położone w prowincji Walencja, które komitet regulacyjny uzna za zdolne do produkcji winorośli, o których mowa w art. 5; składają się nań niżej wymienione podregiony i gminy: […] podregion Clariano : […] Palomar […]"

14 Artykuł 4 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego został zmieniony dekretem ministerialnym APA/1815/2002 z dnia 4 lipca 2002 r. (BOE 169 z dnia 16 lipca 2002 r., s. 25958). Słowa „el palomar" zastąpiły słowo „palomar".

Okoliczności powstania sporu

15 W dniu 27 listopada 2006 r. skarżąca, Abadia Retuerta SA, dokonała, na podstawie rozporządzenia nr 40/94, zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

16 Znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, było oznaczenie słowne CUVÉE PALOMAR.

17 Towary, dla których wniesiono o rejestrację znaku towarowego, należą do klasy 33 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają następującemu opisowi: „wina".

18 Decyzją z dnia 5 czerwca 2007 r. ekspert odmówił rejestracji zgłoszonego znaku towarowego, uznając że na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku stoi bezwzględna podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

19 Skarżąca odwołała się od decyzji eksperta.

20 Decyzją z dnia 2 kwietnia 2008 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Pierwsza Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie wniesione przez skarżącą i obciążyła skarżącą kosztami postępowania.

21 Izba Odwoławcza przypomina, że zgodnie z orzecznictwem (zob. wyrok Trybunału z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie C-245/02 Anheuser-Busch, Zb.Orz. s. I-10989, pkt 42 i przywołane tam orzecznictwo), jako że Wspólnota jest stroną porozumienia TRIPS, ma ona w miarę możliwości obowiązek interpretowania własnych przepisów dotyczących znaków towarowych w świetle brzmienia i celów tego porozumienia (pkt 13 zaskarżonej decyzji).

22 Izba Odwoławcza precyzuje, że z porównania przepisów art. 22 ust. 3 i art. 23 ust. 2 porozumienia TRIPS wynika, iż ten ostatni przepis, którego tenor został inkorporowany do art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94, stanowi *lex specialis*, który przewiduje szczególny zakaz rejestracji oznaczeń geograficznych identyfikujących wina i wyroby alkoholowe. Chodzi przy tym, jak zauważa Izba, o całkowity i bezwarunkowy zakaz,

ponieważ nie jest on uzależniony od spełnienia warunku, aby używanie oznaczenia geograficznego w znaku dla tych towarów było w stanie wprowadzić odbiorców w błąd co do prawdziwego pochodzenia, warunku, od spełnienia którego jest natomiast wyraźnie uzależniony ogólny zakaz rejestracji oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 22 ust. 3 porozumienia TRIPS (pkt 16 i 17 [zaskarżonej decyzji]).

23 Izba Odwoławcza stwierdza co do istoty, że el Palomar jest nazwą gminy w podregionie Clariano i stanowi, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami wspólnotowymi i krajowymi, obszar produkcji chroniony przez chronioną nazwę pochodzenia „valencia" (pkt 19 i 20 zaskarżonej decyzji).

24 Izba Odwoławcza uznaje, że zachodzi duże podobieństwo pomiędzy nazwą gminy el Palomar, objętą ochroną na podstawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia", a słowem „palomar", zawartym w zgłoszonym znaku towarowym (pkt 26 zaskarżonej decyzji).

25 Izba Odwoławcza uznaje, że jego używanie jest zatem zakazane zgodnie z art. 2 ust. 2 dekretu ministerialnego z dnia 19 października 2000 r., ponieważ wspólnotowy znak towarowy nie został zgłoszony dla oznaczenia win pochodzących z tego obszaru (pkt 26 zaskarżonej decyzji).

26 Izba Odwoławcza zauważa ponadto, że jeśli prawdą jest, iż oficjalna nazwa gminy to el Palomar, to element „palomar" jest tym, który identyfikuje ten określony obszar i który stanowi konieczny element, na którym opiera się oznaczenie geograficzne, tak że obecność rodzajnika „el" nie ma znaczenia dla tego stwierdzenia. Ponadto odnośna gmina została zidentyfikowana pod nazwą Palomar, bez rodzajnika w dekrecie ministerialnym z dnia 19 października 2000 r. (pkt 29 zaskarżonej decyzji).

27 Jako że ochrona realizowana przez chronioną nazwę pochodzenia obejmuje nazwy gmin, w niniejszym przypadku el Palomar, oraz słowa, które mogłyby, ze względu na ich podobieństwo, prowadzić do pomylenia, jak to ma miejsce w przypadku słowa „palomar" zawartego w zgłoszonym znaku towarowym, Izba Odwoławcza wskazuje, że obecność tego słowa w zgłoszonym znaku towarowym należy, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawnymi, rozumieć jako oznaczenie geograficzne, mające na celu identyfikację wina. Jako że odnośne towary nie mają takiego pochodzenia, Izba Odwoławcza uznaje, że nie może dopuścić do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla oznaczenia win, na podstawie art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ znak ten zawiera fałszywe oznaczenie geograficzne (pkt 30 zaskarżonej decyzji).

28 Izba odwoławcza precyzuje w końcu, że ocena ta ma również zastosowanie do zmiany zgłoszenia w odniesieniu do towarów, mianowicie jako „win pochodzących z posiadłości zajmującej się uprawą winorośli, znanej pod nazwą »Pago Palomar«, położonej w gminie Sardón de Duero (Valladolid, Hiszpania)". Izba Odwoławcza uważa, że takie zawężenie nie czyni zadość sformułowanemu przez nią zarzutowi, ponieważ zawężenie to jedynie wzmacnia fakt, że zgłoszony znak towarowy zawiera oznaczenie geograficzne, które nie koresponduje z pochodzeniem produktów, które oznacza, co jest niezgodne z przepisami o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 (pkt 31 zaskarżonej decyzji).

Przebieg postępowania i żądania stron

29 Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

30 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

Argumenty stron

31 W uzasadnieniu wniesionej przez siebie skargi skarżąca podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

32 Po pierwsze skarżąca twierdzi co do istoty, że art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować wąsko, ponieważ zawiera on zakaz rejestracji. W konsekwencji skarżąca uważa, że przepis ten nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ zgłoszony znak towarowy CUVÉE PALOMAR nie zawiera chronionej nazwy pochodzenia „el Palomar".

33 Skarżąca wywodzi, że zgodnie z art. 4 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, w brzmieniu zmienionym przez dekret ministerialny APA/1815/2002, gmina nosi nazwę el Palomar a nie Palomar.

34 Po drugie skarżąca twierdzi, że brak sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego ze strony podmiotów uprawnionych do obrony chronionej nazwy pochodzenia „valencia" wskazuje na brak konfliktu pomiędzy tym znakiem a nazwą gminy.

35 Po trzecie skarżąca podnosi, że populacja gminy el Palomar wynosi nieco ponad 500 mieszkańców. Jej zdaniem chodzi więc o bardzo małą gminę, całkowicie nieznaną przeciętnemu konsumentowi hiszpańskiemu i europejskiemu, który nie wie, że wina noszące chronioną nazwę pochodzenia „valencia" są produkowane w el Palomar. Nazwa el Palomar jest zatem, jej zdaniem, nazwą geograficzną kompletnie nieznaną w zainteresowanych kręgach.

36 Skarżąca twierdzi co do istoty, że orzecznictwo dotyczące w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009], zgodnie z którym nie należy stosować bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 w przypadkach znaków towarowych składających się z nazwy określającej nieznane obszary geograficzne (wyrok Trybunału z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Rec. s. I-2779, pkt 31-33), należy stosować również, mutatis mutandis, do bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

37 Po czwarte skarżąca twierdzi, że aby bezwzględny zakaz rejestracji miał zastosowanie – art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować jako implikujący, że zgłoszony znak towarowy zawiera lub składa się z błędnego oznaczenia geograficznego.

38 Jednakże, zdaniem skarżącej, zgłoszony znak towarowy CUVÉE PALOMAR nie zawiera ani nie składa się z błędnego oznaczenia geograficznego. Przeciwnie. Uważa ona, że znak ten identyfikuje pochodzenie geograficzne produkowanych przez nią win. Słowo „palomar" identyfikuje mianowicie w ramach znaku towarowego CUVÉE PALOMAR winnicę Palomar, istniejącą od XIX w., położoną na terenie posiadłości Retuerta, będącej własnością Abadía Retuerta SA, znajdującej się w hiszpańskiej gminie Sardón de Duero (Valladolid).

39 Zdaniem skarżącej oczywiste jest, że jako właścicielka winnicy Palomar ma ona jak najbardziej prawo do identyfikowania win produkowanych w tej winnicy znakiem towarowym CUVÉE PALOMAR. To z tego właśnie powodu, pragnąc zaradzić zarzutom sformułowanym przez OHIM i w celu uniknięcia wszelkich błędów co do geograficznego miejsca pochodzenia jej towarów, skarżąca zaakceptowała ograniczenie w dniu 16 lutego 2007 r. zgłoszenia znaku towarowego do „win pochodzących z winnicy znanej jako »winnica Palomar«, położonej na terenie gminy Sardón de Duero (Valladolid, Hiszpania)".

40 Skarżąca uważa co do istoty, że w konsekwencji zgłoszenie znaku towarowego CUVÉE PALOMAR nie zawiera żadnego fałszywego oznaczenia geograficznego, jako że winnica Palomar istnieje i należy do niej, oraz że zgłoszony znak towarowy nie powinien być zatem objęty zakresem zastosowania bezwzględnego zakazu rejestracji przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

41 Po piąte skarżąca twierdzi, że nazwa należącej do niej winnicy Palomar, o której wzmianka, jak wskazano w pkt 38 powyżej, jest udokumentowana począwszy od XIX w., jest dużo wcześniejsza od uznania gminy el Palomar za obszar produkcji

chroniony przez chronioną nazwę pochodzenia „valencia", co nastąpiło w 2000 r. W związku z tym, jej zdaniem, odmowa rejestracji znaku towarowego CUVÉE PALOMAR stanowi naruszenie ogólnej zasady prawa wyrażonej przez łacińską sentencję prior tempore, potior iure. Skarżąca zauważa, że dekret ministerialny z dnia 19 października 2000 r., który doprowadził do uznania gminy el Palomar za [obszar] produkcji chroniony przez chronioną nazwę pochodzenia „valencia", został wydany później aniżeli zarejestrowany został hiszpański znak towarowy nr 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR, co miało miejsce, jako takie, w 1997 r.

42 Po szóste skarżąca twierdzi co do istoty, że słowo „palomar" jest wieloznaczne i oznacza, zgodnie ze słownikiem Real Academia Española: „1. rzeczownik – miejsce hodowli gołębi. 2. przymiotnik – rodzaj sznura: cieńszego i mocniej splecionego niż zwykłe".

43 Uważa ona, że okoliczność ta osłabia rzekomy charakter oznaczenia geograficznego [nazwy] gminy el Palomar.

44 Uznaje ona, że gdy oznaczenie, które zawiera znak towarowy, poza swoim znaczeniem geograficznym, posiada również inne znaczenie dominujące nad znaczeniem geograficznym, należy zwracać uwagę na jego główne znaczenie. Po dokonaniu takiej oceny zastosowanie znajduje odnośny porządek prawny. Zdaniem skarżącej, wyraz „palomar" posiada jednakże znaczenie główne, znane wszystkim konsumentom, którym jest „miejsce hodowli gołębi".

45 Skarżąca przedstawia argument, zgodnie z którym, jako że rzekomy charakter oznaczenia geograficznego słowa „palomar" jest osłabiony przez inne znaczenia tego słowa, słowo „palomar" może pełnić funkcje typowe dla znaku towarowego. Uważa ona, że w konsekwencji zaskarżona decyzja stanowi błędną interpretację art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94. Ochrona rzekomego interesu zbiorowego, która uzasadniałaby odmowę rejestracji znaków towarowych zbieżnych z oznaczeniami

geograficznymi, nie może zdaniem skarżącej prowadzić do sytuacji znajdującej się na granicy absurdu, polegającej na odmowie rejestracji znaków posiadających inne znaczenie lub oznaczających, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, obszar pochodzenia towarów, których dotyczy zgłoszenie.

46 Po siódme skarżąca twierdzi co do istoty, że jest właścicielem rozmaitych wspólnotowych znaków towarowych – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – oznaczających wina należące do klasy 33 oraz hiszpańskiego znaku towarowego CUVÉE EL PALOMAR, który zawiera nazwę gminy el Palomar w całości.

47 W tym zakresie skarżąca powołuje się na brzmienie art. 24 ust. 5 porozumienia TRIPS (zob. pkt 3 powyżej).

48 Jej zdaniem, hiszpański znak towarowy nr 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR pochodzi z 1997 r. i w związku z tym jest wcześniejszy niż ochrona nazwy gminy el Palomar w ramach chronionej nazwy pochodzenia „valencia", uregulowanej w 2000 r.

49 Skarżąca uważa, że w konsekwencji nie można kwestionować ważności znaków towarowych CUVÉE EL PALOMAR (zarejestrowanego w 1997 r.) i CUVÉE PALOMAR (zgłoszonego przez nią w dobrej wierze) z tego tylko powodu, że są podobne do później uznanego oznaczenia geograficznego.

50 Skarżąca podkreśla ponadto, że znak towarowy CUVÉE EL PALOMAR jest również chroniony w wielu państwach Unii Europejskiej przez międzynarodowy znak towarowy nr 699.977, zarejestrowany w dniu 23 września 1998 r.

51 W odniesieniu do oceny Izby Odwoławczej, zgodnie z którą wcześniejsze rejestracje nie mają znaczenia, ponieważ zgodnie z utrwalonym orzecznictwem decyzje krajowe nie są wiążące dla OHIM i nie zwalniają go ze stosowania uregulowania wspólnotowego w konkretnym przypadku, skarżąca sprzeciwia się zignorowaniu przez Izbę Odwoławczą faktu, że dwa spośród zarejestrowanych wcześniej znaków towarowych (mianowicie wspólnotowe znaki towarowe nr 4.827.978 PAGO PALOMAR i nr 5.501.978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) były badane przez sam OHIM i w związku z tym ich rejestracja nie stanowi decyzji krajowych.

52 Skarżąca uważa, że fakt, iż urzędy patentowe niemiecki, hiszpański, francuski, włoski, austriacki oraz Zjednoczonego Królestwa dokonały rejestracji znaku towarowego CUVÉE EL PALOMAR, powinien był zostać wzięty pod uwagę przez OHIM jako wyraźny przykład tego, iż wspólnotowy znak towarowy CUVÉE PALOMAR nie jest objęty zakresem żadnej z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji i to tym bardziej, że OHIM sam wyraził zgodę na rejestrację wspólnotowych znaków towarowych PAGO PALOMAR i ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 Po ósme skarżąca podnosi co do istoty, że OHIM dokonał rejestracji znaków towarowych takich jak CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ i CUVÉE OCCITANE.

54 Zdaniem skarżącej znaki te mają jednakże bezpośredni i ewidentny związek z obszarem geograficznym znanym w środowisku związanym z produkcją wina, jako że odbiorcy europejscy są ogólnie w stanie zidentyfikować w sensie geograficznym basen morza Śródziemnego, zatokę Saint-Tropez i Oksytanię.

55 Zdaniem skarżącej wynika z tego, że odmowa rejestracji znaku towarowego CUVÉE PALOMAR stanowi naruszenie zasady równego traktowania i arbitralną decyzję OHIM.

56 W końcu, na rozprawie, skarżąca podnosi co do istoty okoliczność, iż lista win gatunkowych psr opublikowana przez Komisję w Dzienniku Urzędowym z 2007 r. nie zawiera nazwy el Palomar, lecz ogranicza się do odesłania do krajowych przepisów prawnych, w których wzmianka ta występuje. Zdaniem skarżącej, publikacja listy w Dzienniku Urzędowym stanowi jednakże warunek powoływania się w sprzeciwie na chronione nazwy geograficzne, chronione przez krajowe przepisy prawne. Jako że oznaczenie geograficzne el Palomar nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym, to nie może być ono powoływane w sprzeciwie wobec znaku zgłoszonego przez skarżącą.

57 Ponadto skarżąca podnosi na rozprawie, że publikacja w Dzienniku Urzędowym miała miejsce dopiero w 2007 r., czyli po dokonaniu [przez nią] zgłoszenia znaku towarowego, co miało miejsce w dniu 27 listopada 2006 r. Jej zdaniem, warunkiem powoływania się w sprzeciwie na chronione nazwy geograficzne, chronione przez krajowe przepisy prawne, jest jednakże publikacja listy w Dzienniku Urzędowym przez Komisję. W konsekwencji, jeśli Sąd uznałby, że publikacja w Dzienniku Urzędowym listy wymieniającej jedynie odesłania do krajowych przepisów prawnych, w których występuje wzmianka o el Palomar, wystarczy dla zapewnienia jawności tej wzmianki, to należałoby stwierdzić, że publikacja miała miejsce po złożeniu przez nią zgłoszenia znaku towarowego i w związku z tym ta chroniona nazwa geograficzna nie może być w jej przekonaniu powoływana w sprzeciwie przeciwko rejestracji zgłoszonego przez nią znaku towarowego.

58 OHIM kwestionuje tę argumentację i uważa co do istoty, że w zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza dokonała właściwej oceny okoliczności stanu faktycznego oraz prawa.

Ocena Sądu

59 Artykuł 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 przewiduje, że nie są rejestrowane znaki towarowe win, które zawierają lub składają się z oznaczeń geograficznych identyfikujących wina, które nie posiadają takiego pochodzenia.

60 Na potrzeby stosowania tego przepisu należy zdeterminować zakres pojęcia „oznaczenie geograficzne identyfikujące wina".

61 Rozporządzenie nr 40/94 nie definiuje pojęcia oznaczenia geograficznego identyfikującego wina.

62 Należy jednakże zauważyć, że art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 został wprowadzony przez rozporządzenie nr 3288/94.

63 Motyw czwarty rozporządzenia nr 3288/94 precyzuje mianowicie, że „art. 23 ust. 2 porozumienia [TRIPS] przewiduje odmowę lub unieważnienie znaków towarowych, które zawierają lub składają się z fałszywych oznaczeń geograficznych win i wyrobów spirytusowych, bez konieczności spełniania przez nie warunku posiadania cech wprowadzających odbiorców w błąd […], nowa lit. j) musi [zatem] zostać dodana w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94".

64 Należy jednakże przypomnieć, że jako że Wspólnota jest stroną porozumienia TRIPS, ma ona w miarę możliwości obowiązek interpretowania własnych przepisów dotyczących znaków towarowych w świetle brzmienia i celów tego porozumienia (zob. ww. w pkt 21 powyżej wyrok w sprawie Anheuser-Busch, pkt 42 oraz przywołane tam orzecznictwo).

65 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, postanowienie porozumienia zawartego przez Wspólnotę z państwami trzecimi należy uważać za mające bezpośrednie

zastosowanie, gdy – biorąc pod uwagę brzmienie, przedmiot i charakter tego porozumienia – można dojść do wniosku, że postanowienie to ustanawia jasne, konkretne i bezwarunkowe zobowiązanie, którego wypełnienie lub skutki nie są zależne od przyjęcia żadnego późniejszego aktu prawnego (wyrok Trybunału z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawach połączonych C-300/98 i C-392/98 Dior i in., Rec. s. I-11307, pkt 42).

66 Trybunał orzekł jednak, po pierwsze, że z uwagi na ich charakter i systematykę, porozumienie WTO oraz załączniki do niego nie stanowią norm pod kątem których Trybunał przeprowadza kontrolę aktów instytucji wspólnotowych w trybie skargi o stwierdzenie nieważności (ww. w pkt 65 powyżej wyrok w sprawie Dior i in., pkt 42) i po drugie, że postanowienia porozumienia TRIPS, stanowiącego załącznik do porozumienia WTO, nie mają charakteru przyznającego osobom prywatnym prawa, na które osoby te mogłyby powoływać się bezpośrednio przed sądem w oparciu o prawo wspólnotowe (ww. w pkt 65 powyżej wyrok w sprawie Dior i in., pkt 43).

67 Z tego orzecznictwa wynika, że jeśli postanowienia porozumienia TRIPS nie są bezpośrednio skuteczne, to nie mniej jednak należy w miarę możliwości interpretować przepisy dotyczące znaków towarowych, mianowicie, w niniejszej sprawie, art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia 40/94, w świetle brzmienia i celów tego porozumienia.

68 Należy zauważyć, że pojęcie „indication géographique destinée à identifier les vins [oznaczenie geograficzne służące do identyfikacji wina]", występujące w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94, różni się we francuskiej wersji językowej, od pojęcia występującego w art. 23 porozumienia TRIPS, przywołanego w pkt 2 niniejszego wyroku.

69 Zgodnie z Aktem końcowym zawierającym wyniki Wielostronnych Negocjacji Handlowych Rundy Urugwajskiej, podpisanym w Marakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r.

(Dz.U. L 336, s. 253), którego tekst został zredagowany w języku francuskim, angielskim i hiszpańskim, istnieją jeszcze dwie inne wiążące wersje językowe.

70 I tak należy zauważyć, że w angielskiej wersji językowej tego przepisu słowa „geographical indication identifying wines [oznaczenia geograficzne identyfikujące wina]" zostały użyte tak w art. 23 porozumienia TRIPS, jak i w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

71 Ponadto słowa „indicación geográfica que identifique vinos [oznaczenie geograficzne, które identyfikuje wina]" zostały użyte w hiszpańskiej wersji językowej art. 23 porozumienia TRIPS, a słowa „indicación geográfica que identifique el vino [oznaczenie geograficzne, które identyfikuje wino]" w hiszpańskiej wersji językowej art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

72 W konsekwencji należy uznać, że art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 ma na myśli oznaczenia geograficzne identyfikujące wina a nie oznaczenia geograficzne „służące do identyfikacji wina".

73 Oznaczenie i ochrona oznaczeń geograficznych w odniesieniu do win są określone przez rozporządzenie nr 1493/1999, mające w niniejszej sprawie zastosowanie ratione temporis.

74 Ponadto pojęcie oznaczenia geograficznego identyfikującego wina w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować w świetle istotnych przepisów prawa wspólnotowego obowiązujących w dziedzinie określania i ochrony oznaczeń geograficznych w odniesieniu do win. W konsekwencji należy odwołać się do rozporządzenia nr 1493/1999, mającego również na celu zapewnienie zgodności

przepisów prawa wspólnotowego z postanowieniami porozumienia TRIPS, co wynika z motywów 56 i 80 tego rozporządzenia.

75 Artykuł 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999 dotyczy ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów pochodzących z terytorium trzeciego kraju w ramach stosowania art. 23 i 24 porozumienia TRIPS.

76 Jednakże art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia definiuje pojęcie oznaczenia geograficznego jedynie na potrzeby stosowania ust. 1 tego przepisu.

77 W konsekwencji należy odwołać się do innych przepisów rozporządzenia nr 1493/1999, aby zdeterminować treść pojęcia oznaczenie geograficzne w rozumieniu tego rozporządzenia.

78 Artykuł 47 ust. 1 rozporządzenia nr 1493/1999 stanowi:

„Przepisy dotyczące opisu, oznaczenia i prezentacji określonych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem oraz ochrona pewnych szczegółów i terminów są określone w niniejszym rozdziale oraz w załącznikach VII i VIII do niniejszego rozporządzenia. […]"

79 Zgodnie z art. 47 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 1493/1999 przepisy, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, zawierają w szczególności przepisy dotyczące użycia oznaczeń geograficznych.

80 Punkt A załącznika VI do rozporządzenia nr 1493/1999 przewiduje co następuje:

„1. [Terminem] »określone regiony« oznaczane są obszary uprawy winorośli lub połączone obszary uprawy winorośli na których produkuje się wino o szczególnych cechach i których nazwa jest używana do określenia win gatunkowych psr.

2. Granice każdego określonego regionu będą dokładnie wytyczone. Przy wytyczaniu granic pod uwagę będzie brana, w jak najszerszym zakresie, indywidualna winnica lub poletko winnicy. Wytyczanie granic będzie prowadzone przez każde państwo członkowskie, którego to dotyczy, przy czym będą brane pod uwagę czynniki, które mają wpływ na jakość wina produkowanego w tych regionach. Do czynników, które będą brane pod uwagę należą: charakter gleby i podglebia, klimat oraz sytuacja indywidualnej winnicy czy poletka winnicy.

3. Określony region jest określany przez jego geograficzną nazwę […]

4. Nazwa geograficzna określająca określony region musi być wystarczająco dokładna oraz łączyć się w sposób naturalny z obszarem produkcji, aby biorąc pod uwagę istniejącą sytuację, uniknąć wprowadzania w błąd konsumentów”

81 Punkt B ppkt 1 lit. c) tiret pierwsze załącznika VII do rozporządzenia nr 1493/1999 przewiduje co następuje:

„Oznaczenia produktów uzyskanych na terenie Wspólnoty mogą być uzupełnione o następujące elementy, na zasadach, które zostaną ustalone: […] w przypadku win

gatunkowych psr: […] zaznaczenie [oznaczenie] regionu geograficznego mniejszego niż region wyszczególniony [określony] zgodnie z zasadami przyjętymi przez państwo członkowskie, w którym wyprodukowano wino"

82 Artykuł 52 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1493/1999 precyzuje, że jeśli państwo członkowskie używa nazwy [nazwę] określonego regionu do określenia wina gatunkowego psr lub, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego do wyrobu wina gatunkowego psr, nazwa ta nie może być użyta do określenia produktów sektora wina nieprodukowanych w tym regionie lub produktów nieokreślonych przez nazwę, zgodnie z przepisami stosownych przepisów Wspólnoty lub przepisów krajowych. Zasadę tę stosuje się także w przypadku gdy państwo członkowskie użyło nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części, czy nazwy małej miejscowości, w celu określenia wina gatunkowego psr lub tam, gdzie to stosowne, wina przeznaczonego na produkcję wina gatunkowego psr.

83 Innymi słowy, państwa członkowskie mają, zgodnie z rozporządzeniem nr 1493/1999, kompetencję do używania nazwy gminy lub jej części, czy nazwy małej miejscowości, w celu określenia wina gatunkowego psr. W takim przypadku nazwa ta nie może być użyta do określenia produktów sektora wina nieprodukowanych w tej gminie, jej części, czy małej miejscowości lub produktów nieokreślonych przez nazwę, zgodnie z przepisami stosownych przepisów Wspólnoty lub przepisów krajowych.

84 Należy zatem stwierdzić, że w ramach stosowania rozporządzenia nr 1493/1999 do państw członkowskich należy określenie na ich własnym terytorium oznaczeń geograficznych, które pragną objąć ochroną.

85 Artykuł 2 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, przyjętego przez hiszpańskiego ustawodawcę, przewiduje, że zakres ochrony przyznanej przez tę chronioną nazwę pochodzenia obejmuje wyrażenie „valencia" i wszelkie nazwy podregionów, okręgów, gmin, miejscowości i posiadłości, które stanowią obszary produkcji i leżakowania, o których mowa w art. 4.

86 Artykuł 4 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, w brzmieniu zmienionym przez dekret ministerialny APA/1815/2002 z dnia 4 lipca 2002 r., przewiduje, że obszar produkcji objęty ochroną na podstawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" obejmuje, w szczególności, podregion Clariano, obejmujący z kolei, między innymi, gminę o nazwie el Palomar.

87 Nazwa el Palomar stanowi zatem oznaczenie geograficzne dla win gatunkowych psr zgodnie z przepisami prawa hiszpańskiego i w konsekwencji z art. 52 rozporządzenia nr 1493/1999, czego nie kwestionuje skarżąca, która potwierdziła ponadto na rozprawie, że nie kwestionowała ważności tych przepisów przed sądami hiszpańskimi.

88 Jako że nazwa el Palomar jest oznaczeniem geograficznym dla win gatunkowych psr, stanowi ona w konsekwencji oznaczenie geograficzne identyfikujące wina w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

89 Należy stwierdzić, że skarżąca nie twierdzi ponadto, że oznaczenie geograficzne el Palomar nie jest używane do identyfikacji win produkowanych w gminie noszącej tę nazwę. Ogranicza się ona co do istoty do twierdzenia, że ma ona prawo używania nazwy Palomar, pomimo istnienia oznaczenia geograficznego el Palomar.

90 Skarżąca kwestionuje natomiast możliwość powoływania się w sprzeciwie na oznaczenie geograficzne el Palomar, jako że lista opublikowana przez Komisję w Dzienniku Urzędowym na podstawie art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1493/1999 nie wymienia el Palomar, ani też Palomar.

91 W tym zakresie art. 54 ust. 4 i 5 rozporządzenia nr 1493/1999 stanowi po pierwsze, że państwa członkowskie prześlą do Komisji listę win gatunkowych psr, które zostały przez nie uznane, podając na temat każdego wina gatunkowego psr szczegółową informację odnoszącą się do krajowych przepisów regulujących produkcję tych win i po drugie, że Komisja opublikuje tę listę w Dzienniku Urzędowym (seria „C").

92 Z jednej strony, należy przypomnieć, że nowe rozporządzenie w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego zostało opublikowane w BOE z dnia 3 listopada 2000 r. Dekret ministerialny APA/1815/2002 został opublikowany w BOE w dniu 16 lipca 2002 r.

93 Z drugiej strony, lista win gatunkowych psr została opublikowana zgodnie z art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1493/1999 po raz pierwszy w Dzienniku Urzędowym C 46 z dnia 19 lutego 1999 r. (s. 113).

94 Jak przypomniano w pkt 10 powyżej, nowa lista win gatunkowych psr została opublikowana przez Komisję w Dzienniku Urzędowym z dnia 14 kwietnia 2004 r. Zawiera ona w odniesieniu do Hiszpanii i regionu Valencia (Walencja) wzmiankę dotyczącą podregionu Clariano oraz dekretu ministerialnego z dnia 19 października 2000 r. i dekretu ministerialnego APA/1815/2002, jak również odesłania do publikacji tych dwóch dekretów w BOE.

95 Jak wskazano również w pkt 11 powyżej, następnie nowe listy zostały opublikowane przez Komisję w Dzienniku Urzędowym w 2006 r. i 2007 r. Listy te zawierają, jeśli chodzi o region Valencia i podregion Clariano, te same wzmianki co te zawarte w liście opublikowanej przez Komisję w 2004 r.

96 Skarżąca nie może zatem twierdzić, że lista win gatunkowych psr, zawierająca wzmiankę oznaczenia geograficznego Clariano i odesłanie do mających zastosowanie przepisów prawa hiszpańskiego została opublikowana po raz pierwszy w Dzienniku Urzędowym dopiero w 2007 r.

97 Ponadto należy uznać, że wspólnotowa ochrona oznaczeń geograficznych, ustanowiona przez rozporządzenie nr 1493/1999, opiera się na oznaczeniach geograficznych określonych w przepisach prawnych państw członkowskich, z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów tego rozporządzenia. Ochrona ta nie wynika mianowicie z autonomicznej procedury wspólnotowej, ani też z mechanizmu, w ramach którego oznaczenia geograficzne uznane przez państwa członkowskie byłyby zatwierdzane w wiążącym akcie prawa wspólnotowego.

98 Jedyne zobowiązania wynikające z art. 54 ust. 4 i 5 rozporządzenia nr 1493/1999 to spoczywający na państwach członkowskich obowiązek przesłania do Komisji listy win gatunkowych psr, które zostały przez nie uznane jako wina gatunkowe i wskazanie dla każdego z nich odesłania do krajowych przepisów regulujących produkcję tych win oraz opublikowanie tej listy przez Komisję w serii C – a nie L – Dziennika Urzędowego.

99 Jako że ochrona oznaczeń geograficznych ma swoje źródło w przepisach prawnych państw członkowskich, wynika z tego, że możliwość powoływania się względem osób trzecich na środki krajowe, w których państwo członkowskie przyznało winu gatunkowemu psr nazwę regionu, gminy lub jej części, bądź małej miejscowości, zgodnie z art. 52 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1493/1999, wynika z opublikowania tych przepisów w dzienniku urzędowym państwa członkowskiego, które je przyjęło.

100 Bezsporne jest jednak, że nowe rozporządzenie w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego oraz dekret ministerialny APA/1815/2002

zostały opublikowane w BOE odpowiednio w 2000 i w 2002 roku, przed dokonaniem zgłoszenia znaku towarowego, które miało miejsce w dniu 27 listopada 2006 r.

101 Z faktu, że ochrona oznaczeń geograficznych ma swoje źródło w przepisach prawnych państw członkowskich wynika również, że publikacja listy win gatunkowych psr i odesłań do mających zastosowanie przepisów prawa krajowego w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* stanowi jedynie środek służący poinformowaniu odbiorców o ochronie oznaczeń geograficznych wprowadzonej w życie przez każde z państw członkowskich w ramach jego ustawodawstwa krajowego.

102 Prawdą jest, że sposób publikacji przez Komisję informacji komunikowanych przez Królestwo Hiszpanii nie wydaje się zbyt efektywny jeśli chodzi o zapewnienie pełnej i zupełnej informacji odbiorcom, ponieważ nazwy gmin stanowiące wskazówkę pochodzenia, chronione w regionie Walencji i podregionu Clariano – w tym nazwa gminy el Palomar – nie pojawiły się na listach opublikowanych przez Komisję.

103 Niemniej jednak należy z jednej strony stwierdzić, że ten sposób publikacji informacji krajowych jest zgodny z przepisem art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 1493/1999 i z drugiej strony uznać, że nie podważa ona ochrony przyznanej przez rozporządzenie nr 1493/1999 oznaczeniom geograficznym korzystającym z ochrony na podstawie przepisów prawa hiszpańskiego, włącznie z oznaczeniem geograficznym „el Palomar".

104 Tytułem uzupełnienia należy zauważyć ponadto, że zgodnie z art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Południowej Afryki w sprawie handlu winem (Dz.U. 2002 L 28, s. 4), w odniesieniu do win pochodzących ze Wspólnoty chronione są oznaczenia geograficzne określone w załączniku II.

105 Załącznik II („Wykaz oznaczeń geograficznych") Umowy, pkt A. („Oznaczenia geograficzne win pochodzących ze Wspólnoty Europejskiej"), ppkt III („Wina pochodzące z Królestwa Hiszpanii"), ppkt 1 „Wina gatunkowe wyprodukowane w określonych regionach"), 1.2.48. („Określony Region Valencia"), lit. d) („Podregion Clariano"), wymienia nazwę Palomar.

106 Nazwa Palomar pojawia się również w załączniku do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi (Dz.U. 2002 L 114, s. 132).

107 Należy zauważyć, że umowy te są wcześniejsze od zmiany art. 4 ust. 1 nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego przez dekret ministerialny APA/1815/2002 z dnia 4 lipca 2002 r., który wprowadził nazwę el Palomar w miejsce nazwy Palomar.

108 Nazwa Palomar pojawia się również w załącznikach do Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie handlu winem zawartego w 1994 r. (Dz.U. 1994, L 86, s. 3), co prowadzi do uznania, że ochrona przyznana przez Królestwo Hiszpanii oznaczeniu geograficznemu el Palomar jest wcześniejsza od przepisów nowego rozporządzenia w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego w brzmieniu nadanym mu przez dekret ministerialny APA/1815/2002 z dnia 4 lipca 2002 r.

109 Na zakończenie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia 40/94, nie są rejestrowane znaki towarowe win, które zawierają lub składają się z oznaczeń geograficznych identyfikujących wina w odniesieniu do takich win, które nie posiadają takiego pochodzenia.

110 Bezsporne jest, że wino, dla którego skarżąca dokonała zgłoszenia jako znaku towarowego oznaczenia słownego CUVÉE PALOMAR, nie pochodzi z gminy el Palomar, wymienionej w nowym rozporządzeniu w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, opublikowanym w BOE przed dokonaniem zgłoszenia.

111 Zgłoszony znak towarowy składa się zatem z oznaczenia geograficznego identyfikującego wino gatunkowe psr, podczas gdy wino dla którego znak ten został zgłoszony nie posiada takiego pochodzenia.

112 Należy zatem uznać, że Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku stoi bezwzględna podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

113 Wniosku tego nie mogą podważyć argumenty przedstawione przez skarżącą w uzasadnieniu jedynego podnoszonego przez nią zarzutu.

114 Po pierwsze skarżąca twierdzi co do istoty, że jako iż część jej posiadłości nosi nazwę Palomar, to nazwa ta, w ramach zgłoszonego znaku towarowego, nie stanowi fałszywego, ani błędnego oznaczenia geograficznego.

115 Jej zdaniem jest całkowicie obojętne, czy ta wzmianka jest błędna, ponieważ jedynym warunkiem zastosowania bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 jest, aby [znak towarowy dla] wina zawierał lub składał się z oznaczenia geograficznego identyfikującego wino, podczas gdy wino to nie posiada takiego pochodzenia.

116 Skarżąca uznaje jednakże, że część należącej do niej posiadłości nosząca nazwę Palomar nie jest położona w gminie el Palomar, wymienionej w nowym rozporządzeniu w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego.

117 W konsekwencji ten argument skarżącej należy oddalić.

118 Po drugie skarżąca twierdzi co do istoty, że dla zastosowania bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 konieczne jest, aby zgłoszony znak towarowy zawierał lub składał się z błędnego

oznaczenia geograficznego dla oznaczenia win posiadających inne pochodzenie aniżeli konsumenci kojarzą z tym oznaczeniem geograficznym.

119 Motyw czwarty rozporządzenia nr 3288/94 precyzuje jednakże, że art. 23 ust. 2 porozumienia TRIPS przewiduje odmowę rejestracji lub unieważnienie znaków towarowych, które zawierają lub składają się z fałszywych oznaczeń geograficznych win i wyrobów spirytusowych, bez konieczności spełniania przez nie warunku posiadania cech wprowadzających odbiorców w błąd.

120 Podstawa odmowy rejestracji przewidziana przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 ma w związku z tym zastosowanie, przy czym nie wymaga uwzględnienia kwestia, czy zgłoszone znaki towarowe wprowadzają odbiorców w błąd lub czy prowadzą do powstania ryzyka pomylenia ich przez odbiorców w odniesieniu do pochodzenia towaru.

121 Argumentacja skarżącej dotycząca tej kwestii musi zatem zostać oddalona.

122 Po trzecie skarżąca twierdzi co do istoty, że zgłoszony znak towarowy nie zawiera nazwy el Palomar, korzystającej z ochrony przyznanej jej przez prawo hiszpańskie, lecz jedynie słowo „palomar". Jej zdaniem dla zastosowania bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 konieczne jest jednakże, aby homonimiczność była idealna. W konsekwencji, wobec braku rodzajnika „el" w zgłoszonym przez nią znaku towarowym, OHIM nie może, w jej przekonaniu, odmówić jego rejestracji.

123 Tytułem ilustracji należy zauważyć, że gdyby przychylić się do argumentacji skarżącej, to prowadziłaby ona do możliwości zarejestrowania takich znaków towarowych jak Baux de Provence lub Clos Vougeot, podczas gdy istnieją oznaczenia geograficzne dla win gatunkowych psr „Les Baux de Provence" i „Clos de Vougeot".

124 Takiej interpretacji art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 stoi jednak wyraźnie na przeszkodzie cel ochrony oznaczeń geograficznych dla win gatunkowych psr, realizowany przez przepisy prawa krajowego oraz prawa wspólnotowego.

125 Należy stwierdzić, że dla zastosowania podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 wystarczy, aby znaki towarowe zawierały lub składały się z elementów pozwalających na pewną identyfikację odnośnego oznaczenia geograficznego, przy czym nie ma potrzeby zwracania uwagi na rodzajniki określone lub nieokreślone, które mogą ewentualnie stanowić ich część.

126 Inna sytuacja miałaby miejsce tylko wtedy, gdyby oznaczenie geograficzne składało się z nazwy miejsca zawierającej rodzajnik, nierozerwalnie związany z tą nazwą i nadający jej własne i autonomiczne znaczenie.

127 W niniejszej sprawie należy jednakże stwierdzić, że nazwa el Palomar nie ma własnego i autonomicznego znaczenia, różniącego się od nazwy Palomar.

128 Należy zatem uznać, że zgłoszony znak towarowy, a mianowicie CUVÉE PALOMAR, zawiera lub składa się z elementów pozwalających na pewną identyfikację oznaczenia geograficznego el Palomar, mianowicie słowo „palomar".

129 W związku z tym argument skarżącej jakoby rodzajnik „el" miał determinujący wpływ na zastosowanie w niniejszej sprawie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94, należy oddalić.

130 Po czwarte skarżąca podnosi co do istoty, że należy wziąć od uwagę, iż nazwa el Palomar, korzystająca z ochrony w ramach chronionej nazwy pochodzenia, chro-

nionej przez prawo hiszpańskie, jest nieznana szerokiemu kręgowi odbiorców lub zainteresowanym kręgom i że ma ona charakter wieloznaczny, który osłabia jej zdaniem charakter oznaczenia geograficznego tej nazwy.

131 Jednakże w zakresie, w jakim rejestracji zgłoszonego znaku należy odmówić z tego tylko powodu, że ten znak towarowy zawiera oznaczenie geograficzne lub składa się z oznaczenia geograficznego identyfikującego wina nieposiadające takiego pochodzenia, wynika z tego, że fakt, iż nazwa korzystająca z ochrony w ramach chronionej nazwy pochodzenia jest nieznana szerokiemu kręgowi odbiorców lub zainteresowanym kręgom, lub że ma ona charakter wieloznaczny, który osłabia charakter oznaczenia geograficznego, nie ma znaczenia dla zastosowania bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

132 Wynika z tego również, że nie można przychylić się do argumentacji skarżącej, zgodnie z którą należy zastosować w drodze analogii orzecznictwo dotyczące art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, w którym Trybunał uznał, że bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez ten przepis nie należy stosować w przypadkach znaków towarowych składających się z nazwy określającej nieznane obszary geograficzne.

133 Orzecznictwo to nie ma mianowicie zastosowania do bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej przez art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ przepis ten nie wymaga oceny ewentualnego ryzyka pomylenia znaków przez odbiorców.

134 Dla odmowy rejestracji wystarczy mianowicie, aby znak towarowy mający na celu identyfikację wina zawierał lub składał się z oznaczenia geograficznego identyfikującego wina, podczas gdy wino, dla którego ten znak towarowy zgłoszono, nie posiada takiego pochodzenia.

135 Po piąte, jeżeli chodzi o argument skarżącej dotyczący braku sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego ze strony podmiotów uprawnionych do ochrony chronionej nazwy pochodzenia „valencia", należy stwierdzić, że, jako iż zgłoszenie znaku nie zostało opublikowane, gdyż nastąpiła odmowa rejestracji tego znaku towarowego, podmioty trzecie, wśród nich komitet regulacyjny chronionych nazw pochodzenia

oraz administracja centralna jak i administracja obszaru autonomicznego, nie miały okazji do przedstawienia swoich uwag w przedmiocie zgłoszonego znaku.

136 W każdym razie, nawet przy założeniu, że podmioty te miałyby okazję zgłoszenia sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego i tego by nie zrobiły, nie można w użyteczny sposób wnioskować z tego braku sprzeciwu, że znak towarowy może zostać ważnie zarejestrowany mimo treści przepisu art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94.

137 Po szóste, jeżeli chodzi o argument skarżącej, zgodnie z którym rejestracja zgłoszonego przez nią znaku towarowego jest jedynie przedłużeniem na poziomie wspólnotowym rejestracji dokonanych przez nią na poziomie krajowym i międzynarodowym, należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem możliwość rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego powinna być oceniana wyłącznie na podstawie właściwego prawa wspólnotowego. OHIM i ewentualnie sąd wspólnotowy nie są związane decyzją wydaną w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która potwierdza możliwość rejestracji oznaczenia jako krajowego znaku towarowego (wyroki Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM [STREAMSERVE], Rec. s. II-723, pkt 47 i z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-19/04 Metso Paper Automation przeciwko OHIM [PAPERLAB], Zb.Orz. s. II-2383, pkt 37).

138 Rejestracje dokonane w państwach członkowskich stanowią okoliczność, która w kontekście rejestracji wspólnotowego znaku towarowego może być jedynie brana pod uwagę, a zgłoszony znak towarowy winien być oceniany jako taki, wyłącznie na podstawie właściwych przepisów prawa wspólnotowego. Z powyższego wynika, że OHIM ani nie jest zobowiązany stosować się do wymogów ustanowionych przez właściwe w zakresie znaków towarowych organy państwa pochodzenia i do przeprowadzanej przez nie oceny, ani nie ma obowiązku dopuszczenia do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego ze względu na istnienie decyzji o rejestracji znaku towarowego wydanej przez hiszpański urząd patentowy (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 25 października 2007 r. w sprawie C-238/06 P Develey przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-9375, pkt 66-73).

139 W konsekwencji fakt zarejestrowania znaków na poziomie krajowym i międzynarodowym nie może stanowić przeszkody dla odmowy rejestracji znaku towarowego na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.

140 Z tego wynika, że argumentację skarżącej dotyczącą tej kwestii należy również oddalić.

141 Po siódme, jeżeli chodzi o zarzut skarżącej, zgodnie z którym co do istoty nic nie stoi na przeszkodzie rejestracji znaku towarowego CUVÉE PALOMAR, ponieważ OHIM dopuścił rejestrację należących do niej znaków towarowych PAGO PALOMAR i ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem decyzje izb odwoławczych wydawane na podstawie rozporządzenia nr 40/94, a dotyczące rejestracji oznaczeń jako wspólnotowych znaków towarowych, stanowią decyzje związane, a nie oparte na swobodnym uznaniu. Dlatego też zgodność z prawem decyzji izb odwoławczych należy oceniać wyłącznie na podstawie tego rozporządzenia z uwzględnieniem jego wykładni dokonywanej przez sądy wspólnotowe, nie zaś na podstawie wcześniejszej praktyki decyzyjnej (zob. wyrok Trybunału z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie C-412/05 P Aldon przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-3569, pkt 65 i przywołane tam orzecznictwo).

142 Z tego wynika, że zarzut podnoszony przez skarżącą może jedynie zostać oddalony.

143 Po ósme skarżąca twierdzi co do istoty, że art. 7 ust. 1 lit. j) rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować w świetle właściwych przepisów porozumienia TRIPS, a w szczególności jego art. 24 ust. 5. Jednakże, jako że jest ona właścicielką hiszpańskiego znaku towarowego CUVÉE EL PALOMAR począwszy od 1997 r., należy, jej zdaniem, wziąć pod uwagę, że znak ten jest wcześniejszy od ochrony nazwy gminy el Palomar w ramach chronionej nazwy pochodzenia „valencia", która została uregulowana w 2000 r.

144 Skarżąca uważa co do istoty, że, jako iż na podstawie przepisów art. 24 ust. 5 porozumienia TRIPS uznanie chronionej nazwy pochodzenia w 2000 r. nie unieważnia

wcześniej zarejestrowanego krajowego znaku towarowego CUVÉE EL PALOMAR i istnienie tego wcześniejszego krajowego znaku towarowego umożliwia rejestrację, o którą wystąpiono w dobrej wierze, znaku towarowego CUVÉE PALOMAR nie można odmówić dokonania jego rejestracji z tego tylko powodu, że ten znak towarowy zawiera oznaczenie geograficzne uznane później aniżeli miała miejsce rejestracja krajowego znaku towarowego.

145 Zgodnie z orzecznictwem przywołanym w pkt 64-67 powyżej, postanowienia porozumienia TRIPS nie mają co prawda charakteru przyznającego osobom prywatnym prawa, na które osoby te mogłyby powoływać się bezpośrednio przed sądem w oparciu o prawo wspólnotowe, niemniej jednak rozporządzenie nr 40/94 należy interpretować, w miarę możliwości, w świetle brzmienia i celów tego porozumienia.

146 Zgodnie z art. 24 ust. 5 porozumienia TRIPS, jeżeli znak towarowy został zgłoszony do rejestracji lub zarejestrowany w dobrej wierze lub jeżeli prawa do znaku towarowego zostały nabyte w drodze używania w dobrej wierze przed uzyskaniem ochrony oznaczenia geograficznego w kraju jego pochodzenia, wówczas środki podjęte w celu wprowadzenia w życie Sekcji 1 porozumienia TRIPS nie będą szkodzić zdolności do, lub ważności, rejestracji znaku towarowego lub uprawnieniu do używania znaku towarowego, na tej podstawie, że znak towarowy jest identyczny lub podobny do oznaczenia geograficznego.

147 Przepis ten zakłada więc, że znak towarowy został zgłoszony do rejestracji lub zarejestrowany w dobrej wierze przed uzyskaniem ochrony oznaczenia geograficznego w kraju jego pochodzenia, lub że znak towarowy zgłoszony do rejestracji był używany w dobrej wierze przed uzyskaniem ochrony oznaczenia geograficznego w kraju jego pochodzenia.

148 W niniejszej sprawie należy podnieść, że zgłoszenie znaku towarowego CUVÉE PALOMAR miało miejsce w 2006 r., to znaczy później aniżeli oznaczenie geograficzne el

Palomar zostało objęte ochroną w kraju swojego pochodzenia przez nowe rozporządzenie w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego, w brzmieniu zmienionym przez dekret ministerialny APA/1815/2002 z dnia 4 lipca 2002 r.

149 Ponadto skarżąca nie wykazała, że używała w dobrej wierze nazwy CUVÉE PALOMAR przed uzyskaniem ochrony przez oznaczenie geograficzne w kraju jego pochodzenia.

150 W końcu zakładając, że skarżąca mogłaby powołać się na to, że jej znak towarowy CUVÉE EL PALOMAR, zarejestrowany w 1997 r. w Hiszpanii, jest wcześniejszy, mogłaby jednak uczynić to w danym wypadku tylko w odniesieniu do tego istniejącego znaku towarowego a nie w celu rejestracji nowych znaków towarowych, nieistniejących w chwili, w której ustanowiona została ochrona oznaczenia geograficznego, które również składałyby się z tego oznaczenia geograficznego.

151 W związku z tym skarżąca nie może powoływać się na art. 24 ust. 5 porozumienia TRIPS w celu uzyskania rejestracji zgłoszonego przez nią znaku towarowego.

152 Tytułem uzupełnienia Sąd zauważa, że Komisja opublikowała listę win gatunkowych psr w Dzienniku Urzędowym z dnia 19 lutego 1999 r., na podstawie przepisów art. 1 ust. 3 rozporządzenia nr 823/87. Lista ta wymienia rozporządzenie ministerialne w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „valencia" i jej komitetu regulacyjnego z dnia 13 czerwca 1987 r., w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie z dnia 29 listopada 1995, opublikowane w BOE z dnia 8 grudnia 1995 r. Jednakże rozporządzenie to, ze zmianami, wymienia gminę Palomar jako stanowiącą część podregionu Clariano, który stanowi z kolei część obszaru geograficznego objętego chronioną

nazwą pochodzenia „valencia". Z tego wynika, że w 1995 r., to znaczy przed rejestracją krajowego znaku towarowego CUVÉE EL PALOMAR, gmina Palomar stanowiła oznaczenie geograficzne chronione przez przepisy krajowe oraz wspólnotowe.

153 Po dziewiąte, jeżeli chodzi o argumentację skarżącej, zgodnie z którą co do istoty OHIM dokonał rejestracji takich znaków towarowych jak CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ i CUVÉE OCCITANE i w konsekwencji nic nie stoi na przeszkodzie rejestracji znaku towarowego CUVÉE PALOMAR, należy zauważyć, że skarżąca nie wykazała, ani nawet nie twierdziła, że Mediterraneo, Golfe de Saint-Tropez i Occitane są chronionymi oznaczeniami geograficznymi mającymi na celu identyfikację win.

154 W związku z tym argumentacja skarżącej, również w tym zakresie, jest pozbawiona znaczenia i należy ją oddalić.

155 Ze wszystkich powyższych rozważań wynika, że skargę należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

156 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

157 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem OHIM – obciążyć ją poniesionymi przez niego kosztami.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Abadía Retuerta S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 11 maja 2010 r.

Podpisy